

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Ἐδῶθεν ἄρχεται τό πρῶτον βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἦγουν πῶς ὁ Θεός ἔκαμεν τόν κόσμον καί ὅλα τά ἄλλα πράγματα ὡσπερ τά θέλετε ἠκούσει ἐδῶ παρακάτου

Κεφ. κε΄

70 Καί ὅταν τόν ἔκαμεν ὁ Θεός εἶπε ὅτι δέν στέκεται καλά νά ἔναι μοναχός ὁ Ἀδάμ, ἀμή νά τοῦ κάμομε καί σύντροφον, καί τότες κάνει τήν Εὐαν. Καί πῶς; Ὁ Ἀδάμ ἐκοιμήθη καί ὁ Θεός ὑπῆγε καί ἔβγαλε ἀπό τήν πλευράν αὐτοῦ καί ἔκαμε τήν γυναίκαν, καί διατί αὐτή ἐγένεν ἀπό τόν Ἀδάμ διά τοῦτο καί αὐτή ἀπό τήν γῆν ἐγένεν ὡσπερ καί ὁ Ἀδάμ. Ἡ αἰτία ἔναι τούτη, διότι ὁ πρῶτος ὀπού ἐγένεν ὀμπρός παρά νά ἦτον τίποτες ἄλλο γεννημένον ἦσαν οἱ ἄγγελοι, καί διατί οἱ ἄγγελοι ἐγιναν ἀπό πλέον φιλότερην ὕλην παρά τόν ἄνθρωπον, ἡμάρτευσαν διά τήν ἀνθάδειάν τους καί ἐδιώχθησαν ἀπό τόν τόπον ὀπού ἦσαν. Διά τοῦτο ὁ ἄνθρωπος καί ἡ γυναίκα ὀπού ἦσαν γιναμένοι ξυστερνά ἦσαν γιναμένοι ἀπό τήν γῆν, ἀπό χαμηλόν πράγμα διά νά ὑπαγαίνουν εἰς τούς οὐρανούς μέ ταπεινώσιν ὄχι μέ δόξαν καί μέ μεγαλαυχίαν, διά τοῦτο ἡ γῆς ἔναι ταπεινόν στοιχεῖον, διότι ὄλην τήν ἡμέραν τήν δέρνουν καί ἔναι εἰς τήν μέσσην τῶν ἄλλων στοιχείων, τά ὀποῖα εἶναι ὀμοῦ σιμά ἀντάμα καί γυ/ρισμένα ὡσπερ ἔναι ἔνα ἀβγόν ὀπού ἠβλέπεις, ὀπού εἰς τήν μέσσην τοῦ ἀσπραδίου ἔναι ὁ κρόκος, ἔτσι ἔναι καί ἡ γῆς εἰς τήν μέσσην τῶν ἐτέρων στοιχείων γιναμένη εἰς τόν κόσμον. Ὁ κρόκος τόν παρομοιάζουν τῆς γῆς, τό ἀσπράδι τοῦ ἀέρος καί ἡ τσίπα ὀπού ἔναι ἀνάμεσα τό ἀσπράδι καί τήν σκόρτσαν τοῦ ἀβγοῦ τήν παρομοιάζουν εἰς τό νερόν, καί διά τό κόκκινο τήν ἰστίαν, καί ἔτσι εἶναι ἀντάμα ὀπού ἐσμύχθησαν διά νά εἶναι ὀμοῦ ἀνακατωμένα τό κρύο μέ τό ζεστό καί τό ξερόν μέ τό ὕγρον. Καί διά τοῦτα τά στοιχεῖα εἶναι γιναμένα τά κορμῖα τά ἐδικά μας, ὀπού διά τό κρέας καί τά κόκκαλα ἄπερ ἔχομεν ἐγροικᾶται ἡ γῆς, διά τό αἷμα ἐγροικᾶται τό νερόν καί διά τήν ζέσσην ὁ ἀέρας, διά τήν χολήν τό πῦρ, καί διά τοῦτα τά τέσσαρα στοιχεῖα εἶναι γιναμένα τά κορμῖα μας. Τό κορμί μας ἔναι ὕποτασσόμενον εἰς τά πράγματα τοῦ κόσμου, ἀμή ἡ ψυχή δέν ἔναι ὕποτασσόμενη, μόνον τοῦ Θεοῦ, διότι ἔναι γιναμένη εἰς τήν ὀμοιότητα αὐτοῦ καί ἔναι γιναμένη ἀπό ὕψηλότερην ὕλην παρά τό κορμί. Ἀκόμη θέλω νά ἠξεύρετε ὅτι ὀπόταν ὁ Θεός ἔκαμε τόν Ἀδάμ δέν τόν ἔκαμε εἰς καιρόν τῶν παιδίων, ἀμή τόν

70v

ἔκαμε εἰς καιρόν τριάντα χρονῶν, καί αὐτός εἶχεν μόνον μίαν ἡμέραν καί ἔκαμέ τον εὐμορφον καί φρόνιμον καί δυνατόν καί γεμάτον πάσης χάριτος, τέλειον, ὅπου δέν εἶχεν κανένα κακόν. Λοιπόν τινές λέγουν ὅτι ὁ Ἀδάμ ἐγινεν εἰς τούς οὐρανοῦς καί μετὰ ταῦτα τόν ἔβαλεν εἰς τήν γῆν ἀφοῦ / τόν ἔκαμε, καί ἄλλοι λέγουν ὅτι τόν ἔκαμε εἰς τήν γῆν εἰς το μέρος τῆς Αἰγύπτου εἰς τόν κάμπον τῆς Δαμασκός, ἐκεῖ ὅπου ἔναι τώρα χτισμένη ἡ Δαμασκός καί ἔβαλέ τονε εἰς τόν Παράδεισον ὅπου ἔναι τό βουνό ὅπου τό λέγουν βουνό Τερέστρο, τό ὅποιον ἔναι εἰς τήν Ἰντιαν εἰς τήν Ἐδέμ καί ἔναι ὑψηλότερον ἀπό ὅλα τά βουνά ὅσα εἶναι σιμότερα εἰς τόν ἥλιον, καί ἔναι ἀληθῶς ὅτι ὅταν ἐγινεν ὁ κατακλυσμός ὅπου ἦλθε τό νερόν δέν ἀπέρασε τήν κορυφήν αὐτηνοῦ τοῦ βουνοῦ, καλά καί τινές λέγουν ὅτι τό νερόν ἀπέρασε πᾶσα βουνόν ἔνδεκα πῆγες καί ἄλλοι λέγουν δεκαπέντε, ἀμή τοῦτο δέν τό ἀπέρασε, διότι ἔναι πολλά ὑψηλόν, καί μέσα εἰς τοῦτον τόν Παράδεισον ἔναι τό δένδρον τῆς ζωῆς καί ὅστις τό φάγει δέν ἀπεθνήσκει ποτέ. Ἀκόμη ἐδῶ ἔναι τόν δένδρον τοῦ γινώσκει καλόν καί πονηρόν καί ἀπ' αὐτό ἔφαγεν ὁ Ἀδάμ, καί διά νά φάγει ἐξέπεσεν τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου καί ἐκεῖ ὅπου ἦτον ἀθάνατος ἐγινεν θνητός καί διά τόν θάνατον αὐτοῦ ἀπεθνήσκομεν καί ἡμεῖς. Ἀκόμη λέγουν ὅτι ὁ ἄνδρας ἔχει ἕνα πλευρόν ὀλιγότερον παρά τήν γυναῖκα, διότι ἡ γυναῖκα ἐβγῆκεν ἀπό τήν πλευράν τοῦ ἀνδρός, καί τοῦτο ἐγινεν τῆ ἔκτη ἀφοῦ ἐγινεν ὁ κόσμος, διότι ὁ ἄνθρωπος ἦτον ὁ ξυστερνός ὅπου ἐγινεν ἀπό ὅλα τά πράγματα. Καί ὁ κόσμος ἐγινεν εἰς τέσ ἑῖκοσι πέντε τοῦ Μαρτίου καί τότες ἐτελειώθη ἡ κτίσις τοῦ κόσμου.

Ελένη Κακουλίδη-Πάνου (επιμ.), *Ιωαννίκιος Καρτάνος, Παλαιά τε και Νέα Διαθήκη*, Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, Θεσσαλονίκη 2000.